

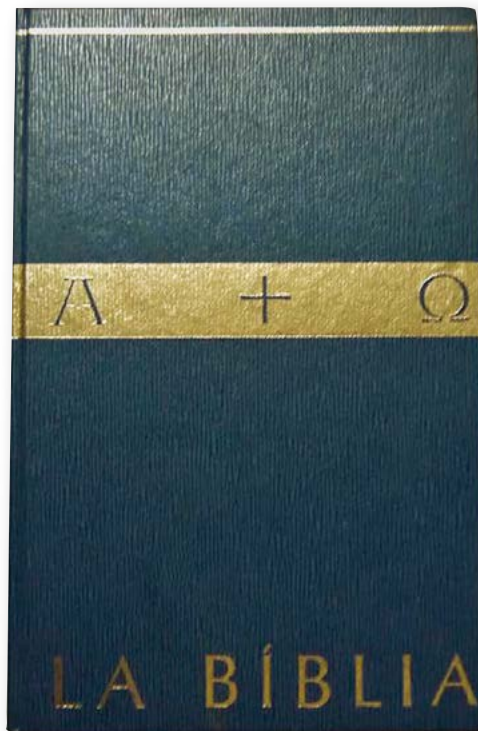
PROP DE VOSALTRES

Sant Jordi i la Festa del Llibre

Benvolguts diocesans:

Durant aquests dies que tenen com a centre la festa de Sant Jordi, comentem sovint la importància dels llibres en la història de la humanitat. Solem regalar un llibre als éssers estimats i procurem que els més petits de les famílies n'apreciïn el seu valor i s'acostumin a llegir com una activitat fonamental per a les seves vides. En la nostra societat catalana la celebració de la jornada dedicada al llibre i a la rosa com a expressió d'afecte i d'estima a la cultura és molt vistosa. És una tradició molt arrelada entre nosaltres, amb un alt valor simbòlic i un clar reconeixement de tot el que significa el llibre, tant pel seu contingut específic com per ser una eina de transmissió dels sabers.

Sembla evident que les noves tecnologies de la comunicació arraconen la importància de l'escriptura sobre el paper. Les noves generacions s'apunten a altres mitjans per aprendre, per informar-se i per compartir coneixements, cosa que implica fer una profunda reflexió sobre els instruments que té l'ésser humà per apropiarse del passat, situar-se en el present i projectar el seu propi futur. Alguns creiem que mai no desapareixerà la importància del llibre com a vehicle que transmet sabers i sentiments de l'ésser humà. Ben segur que tot ho trobem en els llibres i, fins ara, hi recorrem per situar-nos davant del món. En els últims mesos ha tingut molt d'èxit de crítica i públic el llibre de l'autora espanyola Irene Vallejo, *L'infinit en un jonc*, que recorre la història del llibre i el situa com a exponent imprescindible de la transmissió del saber humà, des de l'ús de les tauletes de pedra passant pels papirs i pergamins, fins a arri-

bar al paper. Amb una escriptura àgil, atractiva i amb sàvies referències al món antic i a l'actual, l'escriptora desperta l'interès pels llibres i l'agraïment a tot allò que han conservat.

Els cristians valorem també en gran manera el llibre. I anomenem Bíblia —«llibres»— el conjunt d'escriures que narren la història de la relació de Déu amb la humanitat. Em consta que en moltes llars aquesta obra té un lloc preferent a la biblioteca. La Bíblia és el llibre més editat i es consulta sovint per adequar la vida a les orientacions que s'hi contenen i per resoldre dubtes o per ampliar coneixements sobre la història de la humanitat. D'altra

banda, aconsellem als qui van a la catequesi que la llegeixin i que, amb ella, resin i s'orientin en la vida.

Aprofito aquesta festa popular i plena de cultura per cridar l'atenció sobre la importància del llibre religiós en la nostra societat, començant per la Bíblia. Us animo, alhora, que tingueu en compte aquest preciós objecte per als vostres regals. Naturalment, cadascú té les seves preferències a l'hora de triar un llibre, però el meu desig i la meva obligació és recordar-vos que algunes obres afavoreixen al màxim l'intercanvi entre la fe, la cultura i la vida. Hi ha llibres que ens obren a la transcendència, que ens acosten a comprendre el misteri de l'ésser humà, que fomenten els valors de la fraternitat i de la pau entre els pobles, que ens descobreixen la presència de Jesucrist enmig de la humanitat, que ens plantegen les grans preguntes sobre el sentit de la vida que quotidianament se'ns presenten. També en aquests moments durs de pandèmia, que entristeix i atemoreix, que genera dolor i mort, el llibre pot ser un instrument vàlid per comprendre el món i analitzar la situació actual.

No oblideu d'acostar-vos als llibres que alimenten la fe i la vida cristiana. Dediqueu temps a la seva lectura. Regaleu algun llibre d'aquesta mena als vostres familiars i amics i procureu que els petits de les vostres famílies valorin l'expressió escrita com una finestra que els obre al coneixement universal i com un fonament de les seves conviccions i de la seva fe.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Confraria de Montserrat manté els actes a la Catedral

La Confraria de Montserrat, coincidint amb el 75 aniversari de la seva restauració, ha pres l'acord de mantenir els actes tradicionals de la Festa de la Patrona de Catalunya a la Catedral de Lleida, atenent en tot moment les normes sanitàries per la Covid-19. En canvi ha decidit suspendre el Tridu de preparació a la festa. El dimarts 27 s'iniciarà la diada a les 9 del matí amb una eucaristia a l'altar major presidida pel seu consiliari, Mn. Josep Maria Escorihueta, i una altra a les 7 de la tarda, en aquest cas, presidida pel bis-

be Salvador. Durant tota la jornada podrà efectuar-se la tradicional ofrena de flors i ciris a «La Moreneta», tot i que encara està en dubte de si es podrà accedir al cambril, ja tot dependrà de la normativa sanitària que s'apliqui en aquell moment.

La Confraria ha programat també la LXXII Romeria a Montserrat, suspesa l'any passat pel confinament. Tindrà lloc del 7 al 14 de juliol, sempre i quan la situació sanitària ho permeti. (Informació i inscripcions: tel. 973 232 480).

CERCA DE VOSOTROS

San Jorge y la Fiesta del Libro

Queridos diocesanos:

Durante estos días, que tienen como centro la fiesta de San Jorge, comentamos muchas veces la importancia de los libros en la historia de la humanidad. Solemos regalar un libro a los seres queridos y pretendemos que los más pequeños de las familias aprecien el valor del libro y se acostumbren a leer como una actividad fundamental para sus vidas. En nuestra sociedad catalana es muy vistosa la celebración de una jornada dedicada al libro y a la rosa como expresión de cariño y de aprecio a la cultura. Es una costumbre muy arraigada entre nosotros con un fuerte valor simbólico y un reconocimiento real por todo lo que significa el libro en su contenido específico y como transmisor de los saberes.

Parece cierto que las nuevas tecnologías de la comunicación arrinconan la importancia de la escritura sobre el papel. Las nuevas generaciones apuntan a otros medios para aprender, para informarse y para compartir conocimientos; ello supone hacer una profunda reflexión sobre los medios que posee el ser humano para apropiarse del pasado, situarse en el presente y proyectar su propio futuro. Algunos creemos que nunca desaparecerá la significación del libro como vehículo que transmite saberes y sentimientos del ser humano. Es seguro que todo está en los libros y, hasta el día de hoy, recurrimos a los mismos para situarnos ante el mundo. En los últimos meses ha tenido mucho éxito de crítica y público un libro de una autora española, Irene Vallejo, titulado *El infinito en un junco* que recorre la historia del libro y lo sitúa como exponente imprescindible de la transmisión del saber humano en todos los órdenes, desde el uso de las tablillas de piedra pasando por los papiros y pergaminos hasta llegar al papel. Con una escritura ágil, atractiva y con sabias referencias al mundo antiguo y al actual, la escritora provoca interés por los libros y agradecimiento a todo aquello que han conservado.

Los cristianos valoramos en gran medida el libro. Biblia —«libros»— llamamos al conjunto de escritos que narran la historia de la relación de Dios con la humanidad. Me consta que en muchos hogares esta obra tiene un lugar preferente en la biblioteca. Es el libro más editado y se consulta a menudo para adecuar la vida a las orientaciones que allí se contienen; también para resolver dudas o para ampliar conocimientos acerca de la historia de la humanidad. Por otra parte aconsejamos a los que asisten a la catequesis que la lean, que recen con ella y se orienten en la vida.

Aprovecho esta fiesta popular y llena de cultura para alertar de la importancia del libro religioso en nuestra sociedad, empezando por la Biblia. Os animo a que contéis con este precioso objeto para vuestros regalos. Naturalmente, cada uno tiene sus preferencias a la hora de elegir un libro, pero mi deseo y mi obligación es recordaros que algunas obras escritas favorecen en grado sumo el intercambio entre la fe, la cultura y la vida. Hay libros que nos abren a la trascendencia, que nos acercan a comprender el misterio del ser humano, que fomentan los valores de la fraternidad y de la paz entre los pueblos, que nos descubren la presencia de Jesucristo en medio de la humanidad, que nos plantean las grandes preguntas sobre el sentido de la vida que a diario formulamos. También en estos momentos duros de pandemia que entristece y atemoriza, que genera dolor y muerte, el libro puede ser un instrumento válido para comprender el mundo y analizar la situación actual.

No os olvidéis de acercaros a los libros que alimentan la fe y la vida cristiana. Dedicad tiempo a su lectura. Regalad algún libro de este tipo a vuestros familiares y amigos. Procurad que los pequeños de vuestras familias valoren la expresión escrita como una ventana que les abra al conocimiento universal y como un fundamento de las propias convicciones y de su fe.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Nous passos en l'aplicació del Pla Pastoral Diocesà per a aquest curs

Foto d'arxiu d'una reunió de treball per implementar el Pla Pastoral Diocesà

El passat 17 de març es va celebrar una reunió de l'equip de seguiment de l'aplicació del Pla Pastoral Diocesà. En aquesta trobada es van presentar diferents propostes a implantar durant aquest curs escolar. Entre els diferents suggeriments destaquen la confecció d'un material de bones pràctiques a l'hora de proclamar la Paraula de Déu en les misses. En la mateixa línia, es va proposar que a cada parròquia es porti a terme una formació per implementar aquestes bones pràctiques. També com a seguiment del Pla Pastoral es va proposar posar a l'abast de cada parròquia un fulletó en el qual s'expressi les iniciatives de formació i pregària del Bisbat. A més, en l'època de Pasqua es proposa convocar totes les persones nomenades com a ministres Extraordinària de la Comunió de la diòcesi.

En l'àmbit d'Evangelització, i concretament en l'àrea de Pastoral Juvenil, es treballa per crear una plataforma pastoral de responsables i consiliaris que treballen amb els joves i, a la vegada, un espai pastoral en el qual participin els representants joves de cada agrupació. En l'àmbit de Formació s'aposta per continuar amb la línia de convocar i compartir pastoralment aquelles institucions que treballen en aquest camp com l'Escola de l'Esplai, catequesi, delegació d'Ensenyament, IREL, Col·legi Episcopal i l'Acadèmia Mariana.

Concretament en l'àrea de Catequesi es proposa que s'incorporin recursos virtuals a la formació. En aquesta línia cal recordar que s'hi han distribuït 30 tauletes entre col·lectius vulnerables. Dintre de l'Àrea sociocaritativa s'hi ha constituït una comissió per analitzar els reptes i necessitats que s'estan generant en les persones a causa de la pandèmia.

Reflexió sobre la idoneïtat de reunir les parròquies de Lleida ciutat en un sol arxiprestat

En relació amb l'organització dels arxiprestats es proposa reflexionar sobre la configuració dels actuals arxiprestats.

Entre altres propostes s'està reflexionant sobre la possibilitat de reunir totes les parròquies de Lleida ciutat en un sol arxiprestat, així com a modificar els límits dels arxiprestats rurals en funció de les necessitats. Per altra banda, en relació a les unitats pastorals els assistents es constata que la seva implementació està vinculada al rector de cada un d'elles.

A la vegada, sobre les delegacions s'aposta per crear una nova delegació específica de Formació d'infants, adolescents i joves. També es proposa crear una altra delegació que atengui l'Administració, el Patrimoni i el Manteniment d'edificis. En aquest sentit, es destaca que no cal solament un inventari sinó també un pla director de manteniment i rendibilització de les propietats.

Per cloure, es va destacar la necessitat de continuar el treball de capacitat i implementació dels recursos telemàtics per atansar l'Evangelí i el treball pastoral. En aquesta reunió hi va participar el vicari general, Mn. Lluís Sallan, representants de tots els arxiprestats i es va fer present el bisbe Salvador.

Nomenaments

Monsenyor Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat el següent nomenament:

Alfons Medina Rubió com a administrador de Càritas Diocesana de Lleida, a partir del 30 de març de 2021.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

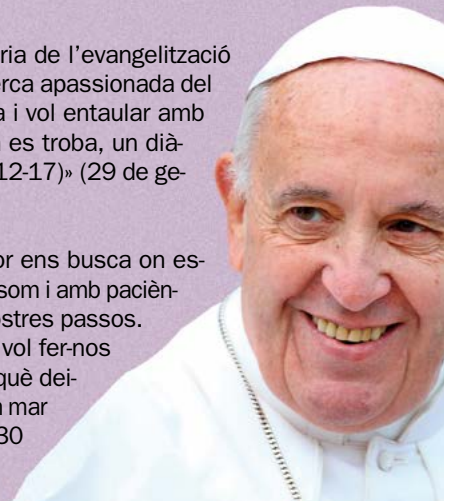

@Pontifex: «La Paraula de Déu ens consola i ens anima. Al mateix temps, provoca la conversió, ens sacseja, ens allibera de la paràlisi de l'egoisme. Perquè té el poder de canviar la vida, fa passar de la foscor a la llum» (23 de gener).

@Pontifex: «Les paraules de la Sagrada Escripura no han estat escrites per a romandre presoners en el paper, sinó per a ser acollides per una persona que resa fent-les germinar en el seu cor» (28 de gener).

@Pontifex: «La història de l'evangelització comença amb una cerca apassionada del Senyor que anomena i vol entaular amb cada persona, allí on es troba, un diàleg d'amistat (Jn 15,12-17)» (29 de gener).

@Pontifex: «El Senyor ens busca on estem, ens estima com som i amb paciència acompanya els nostres passos. Amb la seva Paraula vol fer-nos canviar de rumb, perquè deixem d'anar fent i anem mar endins darrere d'Ell» (30 de gener).

Lleida torna a viure una Setmana Santa atípica

Aquest any hem tornat a viure una Setmana Santa atípica per culpa de la pandèmia que fa més d'un any que està patint tot el món. S'han hagut de suspendre les processons, tan esperades per milers de lleidatans i s'han hagut d'adaptar els horaris de les eucaristies a les restriccions imposades pel Govern, atenent les dades epidemiològiques sempre tenint present, la distància, la neteja de mans i la mascareta.

Els lleidatans i lleidatanes s'han hagut de resignar i celebrar els dies sants com han pogut. Hem pogut be-neir les palmes i palmons, en alguns casos a l'aire lliure, com la parròquia de Montserrat per facilitar la participació de la gent. S'ha pogut portar a terme la missa crismal a la Catedral, en la qual també hi va participar el bisbe emèrit Joan i en la qual es va tenir un record per tots els preveres i religiosos traspassats en l'últim any.

Per una altra part, l'església de la Sang va acollir la celebració pel 75 aniversari de la Confraria dels Pagesos

i del Pas de l'Oració a l'Hort. Aquest temple, des d'on sortia tradicionalment la processó del Divendres Sant, va tornar a ser el punt neuràlgic de la Setmana Santa lleidatana ja que va acollir la cloenda de l'exposició «Ego sum via, verita i vida» (Jo soc el camí, la veritat i la vida), que ha volgut apropar als lleidatans el patrimoni cultural, artístic i principalment religiós dels passos i grups escultòrics que sortien altres anys en les processons. Aquesta mostra s'ha pogut veure en diferents parròquies i també al Peu del Romeu. Precisament en aquest edifici ubicat entre el carrer Major i el carrer Cavallers, seu de l'Agrupació Llerdenca de Pessebristes, es va poder visitar l'exposició de diorames de la passió de Jesús. Un miler de persones van ser fidels a aquesta tradició.

Les vetlles pasquals també es van veure modificades i moltes van avançar l'horari perquè els fidels fossin a casa a les deu de la nit.

REFLEXIONS

La vida és un bé comunitari

L'individualisme, tan arrelat contemporàniament en les nostres societats, s'ha hagut de rendir a l'evidència, amb la pandèmia, de que la vida és un bé comunitari, de que no ens podem repensar sols, de que som responsables tots plegats de la vida de tots.

La vida és un bé personal, però també és un bé comunitari. Déu ens ha creat germans.

El que jo visc té incidència en la vida dels altres. No és només «la meua vida», ens hi va la vida de tots en la vida de cadascú. Ho estem veient clar.

L'encíclica *Laudato Si'* del papa Francesc (de la que celebrem el cinquè aniversari), sobre la cura de la casa comuna, ens fa caure en el compte que «l'ambient humà i l'ambient natural es degraden junts, i no podem afrontar adequadament la degradació ambiental si no prestem atenció a causes que tenen a veure amb la degradació humana i social. De fet, la deterioració de l'ambient i la de la societat afecten d'una manera especial els més febles del planeta. (...) Però avui no podem deixar de reconèixer que un veritable plantejament ecològic es converteix sempre en un plantejament social, que ha d'integrar la justícia en les discussions sobre l'ambient, per tal d'escoltar tant el clamor de la terra com el clamor dels pobres.»¹

La Bíblia ens diu que el Déu i Pare de Nostre Senyor Jesucrist és un Déu que estima entranyablement tot el que ha creat.

Margarita Bofarull, rscj

Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ FRANCESC, Carta encíclica *Laudato Si'* (24 de maig de 2015), 48-49, Barcelona: Claret 2015, pp. 36 i 38.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Sir 39,8-15 (o bé: 1Co 2,1-10) / SI 118 / Mt 5,13-16]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i dr. de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet i o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz Barón, trapenc.

27. □ Dimarts [Fets 1,12-14 / SI 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada, 1881 -

entronitzada, 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg. de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, prevs. de Barbastro.

28. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / SI 66 / Jo 12,44-50]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prev.

29. □ Dijous [1Jo 1,5-2,2 / SI 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominica-

na, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Robert, prevere cistercenc.

30. □ Divendres [Fets 13,26-33 / SI 2 / Jo 14,1-6]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prev. fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

MAIG

1. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / SI 97 / Jo 14,7-14]. Sant Josep, obrer;

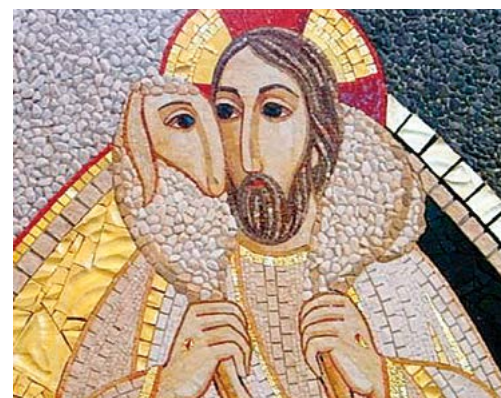
sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, màrtir; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, religiós hospitalari.

2. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Fets 9,26-31 / SI 21 / 1Jo 3,18-24 / Jo 15,1-8]. Sant Atanasi (296-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i màrtir, santa Zoa, mare de família, màrtir.

Diumenge IV de Pasqua (B)

COMENTARI

«Jo dono la vida per les ovelles i la recobro»

El Bon Pastor (2011), de Marko Ivan Rupnik. Església Madonna della Via, Caltagirone (Itàlia)

En aquest diumenge del bon pastor (per l'evangeli que llegim avui) Jesús es presenta com el bon pastor, podríem dir com l'únic pastor perquè és l'únic que dona la vida per les ovelles: *Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles.* És el bon pastor que coneix les ovelles: *Jo reconec les meves ovelles i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.* És un pastor únic i diferent. Per això diu també: *El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro.* Aquí ja veiem que no és un pastor qualsevol. Només ell pot dir: *Dono la vida i la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la.* Això no hi ha ningú al món que ho pugui dir. Per això Pere, parlant de Jesús, diu clarament: *La salvació no es troba en ningú més, perquè sota el cel, Déu no ha deixat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.* L'afirmació és clara i diàfana. Només hi ha un únic salvador en tot el món: Jesucrist. *Ell, clavat a la creu, però ressuscitat d'entre els morts.* No en busquem cap altre de salvador perquè no existeix.

Crist ens ha fet participar de la seva resurrecció, de la seva salvació i ens fa compartir l'amor del Pare: *Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus i ho som.* No és una imatge o un símil: és una realitat profunda que no acabem d'entendre ara i aquí. *Ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblant a ell perquè el veurem tal com és.* No es pot dir res de més consolador, de més profund, de més extraordinari: fills de Déu, estimats pel Pare, salvats per l'únic Salvador, guiats per l'únic bon pastor, que ens allibera de tot mal, cridats a veure Déu tal com és. Ara ens toca a nosaltres, creure en ell, l'únic alliberador en tot el món, escoltar la seva veu, seguir el seu camí, viure de veritat com a fills i filles de Déu, amb la felicitat de saber que Déu ens estima.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigüeu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és «la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici». La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. O bé: Al·leluia.*

Enaltiu el Senyor: / Que n'és de bo! Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, us exalço, / Déu meu! Enaltiu el Senyor: / Que n'és de bo! Perdura eternament el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal i tant se li'n dona, de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa.

Jo soc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles. Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno de Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta éste sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. O bien: Aleluya.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir al lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estrago y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que el Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a éstas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»